

Ekinoks

– AYDIN UZKAN · 13 Temmuz 2015

Başlar gurbetin inzivası

Isınmamış yollara düşer kanatsız düşler

Tüm sessiz harfler doldurulur çukurlara

Ve yüzlerden sıyrılır gülüşler

Tek sorulu çok cevaplı bir cümledir insan

Şüpheli paket gibi durur öylece

Yelkovanın baltası iner arsız sabırsızlığa

Ve nefes almakla geçmez zaman

Hafızanın en vurucu bölgesidir geçmiş

Bir ağacın gövdesine oyulur en asil anılar

Son bir ahla durur zamanın kalbi

Ve bayrak yarıştıır sırlar

Ansızın üryan bir hikaye başlar

Parmak izi değer gölgelere

Paslanır bulutlar, taşa kesilir toprak

Ve ıslanmış kağıttan bir gemi kalır geriye

Baş döndürücüdür yaşamak

Uçurumlarda pışpışlanır umutlar

Toprak emer ironik cesetlerini

Ve sırtını hiçliğe yaslar yağmurlar

Kapıyı açar bezirganbaşı

Çölün sancısına basılır sıcak kumlar

Nefsi müdafaadan sayılır her çığlık

Ve virdini söyler uçurumlar . . .

- .
- .
- .
- .
- .